

॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ उपधानं उपबर्हं ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ इहवीरशय्यायां ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ व्यवसायमुचितोद्योगं ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ अन्वगृह्णात् अवतष्टंभे
तेतुभीष्मसमासाद्यशयानं भरतर्षभं ॥ अभिवाद्यावतिष्ठंतपांडवाः कुरुभिः सह ॥ ३१ ॥ अथपांडून् कुरुंश्चैव प्रणिपत्याग्रतः स्थितान् ॥ अभ्यभाषत धर्मात्माभी
ष्मः शांतनवस्तदा ॥ ३२ ॥ स्वागतं वो महाभागाः स्वागतं वो महारथाः ॥ तुष्यामि दर्शनाच्चाहं युष्माकममरोपमाः ॥ ३३ ॥ अभिमंत्र्याथ तानेवं शिरसालंबता ब्र
वीत् ॥ शिरोमेलं वतेत्यर्थमुपधानं प्रदीयतां ॥ ३४ ॥ ततो नृपाः समाजकुस्तनूनि च मृदूनि च ॥ उपधानानि मुख्यानि नैच्छत्तानि पितामहः ॥ ३५ ॥ अथाब्र
वीन्नरव्याघ्रः प्रहसन्निवतान्नृपान् ॥ नैतानि वीरशय्यासु युक्तरूपाणि पार्थिवाः ॥ ३६ ॥ ततो वीक्ष्य नरश्रेष्ठमभ्यभाषत पांडवं ॥ धनं जयं दीर्घबाहुं सर्वलोकमहार
थं ॥ ३७ ॥ धनं जयमहाबाहो शिरोमेतातलंबते ॥ दीयतामुपधानं वै यद्युक्तमिह मन्यसे ॥ ३८ ॥ संजय उवाच ॥ समारोप्य महच्चापमभिवाद्य पितामहं ॥ ने
त्राभ्यामश्रुपूर्णाभ्यामिदं वचनमब्रवीत् ॥ ३९ ॥ आज्ञापय कुरुश्रेष्ठ सर्वशस्त्रभृतां वर ॥ प्रेष्यो हंतवदुर्धर्षक्रियतां किंपितामह ॥ ४० ॥ तमब्रवीच्छांतनवः शिरोमे
तातलंबते ॥ उपधानं कुरुश्रेष्ठ फाल्गुनोपदधत्स्व मे ॥ ४१ ॥ शयनस्यानुरूपं वै शीघ्रं वीरप्रयच्छ मे ॥ त्वंहि पार्थ समर्थो वै श्रेष्ठः सर्वधनुष्मतां ॥ ४२ ॥ क्षत्रधर्मस्य वे
त्ता च बुद्धिसत्त्वगुणान्वितः ॥ फाल्गुनोपितथेत्युक्त्वा व्यवसायमरोचयत् ॥ ४३ ॥ गृह्यानुमं त्र्यगां डीवं शरान्सन्नतपर्वणः ॥ अनुमान्य महात्मानं भरतानां म
हारथं ॥ ४४ ॥ त्रिभिस्तीक्ष्णैर्महावेगैरन्वगृह्णाच्छिरः शरैः ॥ अभिप्रायेतु विदिते धर्मात्मा सव्यसाचिना ॥ ४५ ॥ अतुष्यद्भरतश्रेष्ठो भीष्मो धर्मार्थतत्त्ववित् ॥ उ
पधानेन दत्तेन प्रत्यनंदं दूतं जयं ॥ ४६ ॥ प्राह सर्वान्समुद्गीक्ष्य भरतान् भारतं प्रति ॥ कुंतीपुत्रं युधांश्रेष्ठं सुहृदां प्रीतिवर्धनं ॥ ४७ ॥ शयनस्यानुरूपं मे पांडवोपहि
तं त्वया ॥ यद्यन्यथा प्रपद्येथाः शपेयं त्वामहं रूपा ॥ ४८ ॥ एवमेव महाबाहो धर्मेषु परितिष्ठता ॥ स्वप्तव्यं क्षत्रियेणाजौ शरतल्पगतेन वै ॥ ४९ ॥ एवमुक्त्वा तु वीभ
त्सुं सर्वास्तान् ब्रवीद्वचः ॥ राज्ञश्च राजपुत्रांश्च पांडवानां भिसंस्थितान् ॥ ५० ॥ पश्यध्वमुपधानं मे पांडवेनाभिसंधितं ॥ शिष्येह मस्यां शय्यायां यावदावर्तनं रवेः ॥
॥ ५१ ॥ ये तदामांगमिष्यंतिते च प्रेक्ष्यंति मानृपाः ॥ दिशं वै श्रवणाक्रांतां यदा गता दिवाकरः ॥ ५२ ॥ नूनं सप्ताश्वयुक्तेन रथेनोत्तमतेजसा ॥ विमोक्ष्ये हंतदा प्रा
णान्सुहृदः सुप्रियानिव ॥ ५३ ॥ परिखाः खन्यतामत्र ममावसदने नृपाः ॥ उपासिष्ये विवस्वतमेवं शरशताचितः ॥ ५४ ॥